

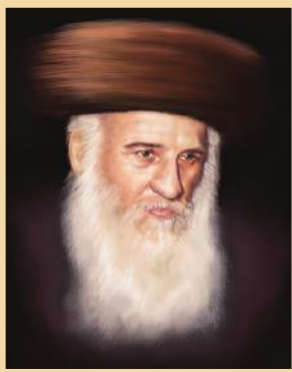
גליון תורני שבועי מבית דרך הבעל שם טוב

גליון מס' 207 | ז' ניסן התשפ"א

פרשת ויקרא

זמני כניסה ויציאת שבת	
יציאה	כניסה
18:28	17:21
18:29	17:30
18:27	17:15
18:28	17:32

הגליון הוקדש להצלחת ויקי ויקטוריה בת זהבה

חיבור אמיתי לעצמך וליקירך בדרך הנפלאה שקיבלנו בבית מדרשו של הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א

ליצירת קשר 054-8424530

יול"ע ע"י עמותת דרך הבעש"ט ע"ר. 580660942

בנק לאומי | סניף 856 | ח.מ. 5335809 ע"ש דרך הבעל שם טוב

מעימה מן האור

לא נעים לקרצף את המקרר לפסח ולחטוף על הראש

עובד עם דבש ומתיקות אתה לא מחובר למה שהשם ציוה, אלא אתה מחובר לעצמך ולרצונות שלך.

אמנם נכון שחכמינו ז"ל אומרים "לעולם יעסוק אדם בתורה ומצוות שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה", אך מדייק הסבא מקלם זצ"ל, שגם כאשר ביקשו ממך לעשות שלא לשמה, זה רק בתנאי שבסוף תגיע ל"לשמה". לעשות את זה - כי ה' ציווה אותי, אבל לא שהמטרה הסופית היא להישאר עם הדבש. אלא המטרה היא שיהודי יעשה את רצון ה', כי ככה ה' מצווה אותנו. נאים הדברים לענייני דיומא, בבין הזמנים של פסח בפרט בשבועיים שלפני החג, בבית צריכים את העזרה שלנו, ובעזרה בבית אין 'שאר', לעומת זאת כשאתה עוזר בחוץ אתה מקבל פרגונים כל הזמן, ואז אתה מתנפח כמו שאור. בעבודות של פסח בבית - אם עשית משהו ועזרת לנקות את המקרר, במקום להגיד לך תודה, אומרים לך "מה עם התנור? אתה שם לב איך שאתה חולם?", אתה רק מקבל על הראש ואין בך טיפת שאור.

בעבודות של פסח אין מתיקות כלל, לא שאור ולא דבש, כי זו הכנה לקראת יציאת מצרים לפני שיוצאים ממצרים הקב"ה נותן לך שבועיים של הכנה, במסווה של עבודות בבית שהן לא שאור ולא דבש. אתה מנקה ורק חוטף על הראש אז למה אתה ממשיך לנקות? כי זה רצון ה'! כי זה מה שה' רוצה ממני, שאתן יד בבית - זה מכניס אותנו לעבודת ה'.

בורא עולם נותן לנו שבועיים לפני פסח בכדי שנספוג את המושגים של עשיית רצון ה', רק מפני שהתורה אמרה! ואז אנחנו זוכים ל "כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה". יי רצון שנזכה לעבודת השם בשלימות!

שבת שלום ומבורך.

כל המנקה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ פי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה.

הקדוש ברוך הוא מצווה אותנו שלא נקריב קרבן שיש בו שאור ודבש. והדבר צריך ביאור, מה מיוחד בשאור ודבש שהתורה מורה דווקא עליהם, ואוסרת אותם? אך ידוע בספרים הקדושים, ששאור רומז לגאווה. שאור מתנפח ועולה לכיוון מעלה, ממילא מובן מעט מדוע התורה אומרת לא להקריב את השאור, שעניינו התנפחות וגאווה. אבל עדיין לא מובן מה הבעיה בדבש, הרי דבש הוא מתוק... עד כדי כך שהוא יכול לתת ריח עצום בקטורת, התנא בר קפרא אומר, 'אילו היה נותן בה קורטוב של דבש, אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה'. אם היו שמים מעט דבש בקטורת, לא היה שייך לעמוד בעוצמת הריח שלה. אז צריכים אנו להבין מה הבעיה בכך שתהיה קטורת עם עוצמת ריח שכזו?

ולהבנת הדברים: מה מסתתר מאחורי הדבש? מתיקות. הדבש מסמל את המתיקות בעבודת השם. למשל, כמו אדם שאומר לך, שהוא יושב ולומד גמרא כי זה מתוק, או אדם שאומר שהוא שומר שבת כי זה כיף, 'איזה נס שיש לנו שבת שאפשר פעם בשבוע להיפגש עם כל המשפחה'. אדם אחר אומר שהוא צם ביום כיפור כי זה חשוב פעם בשנה לתת למעיים מנוחה... או מי שיושב בתוך הסוכה כי זה נותן גיוון וטעם... מכל האמירות הללו אנו למדים ששייך לשמור את מצוות מתוך מתיקות והנאה, אלא שהאדם במצב כזה לא עובד את ה', אלא עובד את עצמו.

מגלה לנו התורה סוד: אם אתה עובד את ה' עם שאר - אתה דואג לכבוד שלך, ודבש - אתה דואג למתיקות שלך. "זה כיף לי, זה עושה לי טוב..." זה הסימן המובהק שאתה לא עובד את ה'. והסיבה למה אי אפשר לעבוד את ה' עם דבש, כי אתה צריך לעשות את הדברים מפני שהשם ציוה, וכשאתה

יש לי שאלה

מה עושים כשלא יודעים מה לעשות

תשובת הרב:

התשובה לזה היא, שאין תשובה! ואסביר: השם רוצה מאיתנו את ה"אין תשובה", דהיינו להביא אותנו למצב שבנאדם לא יודע מה לעשות, אנחנו כל הזמן מחפשים תשובות מחפשים פתרונות לדעת ידיעות, אני יעשה ככה עכשיו ויהיה לי יותר טוב, או אולי אני יעשה כך... ובורא עולם מחכה ורוצה שנמליך אותו, מה פשר הדבר להמליך אותו? גם זאת אני לא יודע, "ואנחנו לא נדע מה נעשה". אבל זה הדבר הנפלא כאן! כי ברגע שאתה פונה אל השם "אבא תזכר אותי ללמוד שאני לא יודע, לי אין בהירות, לי אין עצה ואין תבונה" כשאתה מגיע להכרת השפלות ולהבנה שאתה לא, מהלא יוצא הי"ך של השם. אם אתה תגיע אל הלא שלך, אני לא יודע מה לעשות,

בראשית דברי אודה על הדברים המחייה נפשות, יש לציין שאני לא מוזתרת אף שבת על העונג שבת האמיתי ומחכימה מכל מילה הכתובה בגליון הנפלא "דרך הבעש"ט".

יש לנו ב"ה עסק במשפחה המפרנס גם עובדות נוספות, עקב המצב יוצא שהרבה פעמים חסרים עובדות (בידוד, וכו') ואני נאלצת לטבוע כולי בעסק ומרגישה שזה בא על חשבון הבית והילדים, אבל הדבר המפריע לי ביותר זה חוסר הוודאות וההחלטיות שלי בכל פעם, האם להישאר עוד שעתיים בעבודה או ללכת הבית לילדים וגם כאשר החלטתי אני כל פעם מרגישה שבחתי בצד הלא נכון. החוסר ודאות והידיעה מה באמת עלי לעשות מפריעה לי אף יותר מן הבעיה עצמה... האם יש דרך להיות יותר החלטית ולדעת מה טוב עבורי?

יש לכם שאלה לרב? שלחו אלינו! Derech.alon@gmail.com

קו דרך הבעש"ט. עשיר בתוכן מרתק ומשנה חיים

03-3090900

לחיוג מחו"ל +16465852987

רוצה לשמוע עוד שיחות והדרכות נפלאות מהרב שליט"א?

שלוחה 11

השיעור העשירי המרכזי

מקש 1*

לשמירת השיעור שאהבתם

מקש 2*

אפשרויות טפסות

מקש 3*

תפריט קודם

מקש 4*

מיקום אחרון

מקש 5*

שיעור אחד אחרון

מקש 6*

5 דקות קדימה

מקש 7*

השנה/החודש

מקש 8*

שיעור אחד אחרון

מקש 9*

מיקום אחרון

מקש 10*

שיעור אחד קדימה

מקש 11*

10 שעות אחרון

מקש 12*

10 שעות אחרון

איך תראה את החיים שלך באופן חיובי? כפית מלח אחת שתשנה לך את כל החיים

מה שאמור להיות בבית זה מריבה. עובר זמן, והוא שומע על משפחה עם שמונה ילדים, שלא עלינו ולא עליכם, ההורים לא הצליחו בחינוך הילדים, וכולם שם בעולם התחתון, עבריינים רחמנא-ליצלן. ובראש שלו נרשם, שמצד הטבע, כולם על הפנים. אין מקום לציפיות. עוד הוא שמע שיש משפחה שאין להם בבית מה לאכול, וכל תקופה מוציאים אותם מהדירה, כי הם לא שילמו שכירות, והם שבורים וזרוקים, ונזקקים לחסדי אנשים. גם כאן הוא רשם לעצמו שזה הדבר הנורמלי... לאחר תקופה, הוא הקים בשעה טובה בית. הוא בא הביתה ואומר לאשתו מה נשמע? ברוך השם. היא מצינה לו חביתה. אוכל חביתה עם אשתו, לבן, קצת גבינה, אחר כך הוא הלך לישון, והוא אומר "תודה רבה לך בורא עולם שאני יכול לישון בשקט בבית, אין מריבות, אין צעקות, כמו בבית ההוא, אני מעל הסטנדרט". גם כשהוא מגיע הביתה, ורואה את הילדים משחקים בכדור ב-8:30, ועדיין הם לא ישנים. הוא נזכר בסיפור ההוא ששמע על הילדים, וחושב, הילדים שלי ברוך השם בתלמוד תורה, אז הם לא ישנים, נו, ברוך ה'. אחר כך נזכר בסיפור של המשפחה שאין להם מה לאכול. וחושב: ברוך השם יש לי איפה לגור ואיפה לישון.

וזה מגיע כאשר אתה מסתכל מלמטה, רק אז אתה מגלה שיש לך מצב נפלא.

יש לך פי כמה ממה שמגיע לך

המשנה אומרת במסכת אבות: "כך היא דרכה של תורה, פת במלח תאכל... וחיי צער תחיה... אם אתה עושה כן, אשריך וטוב לך. אשריך בעולם הזה, וטוב לך בעולם הבא..." שימו לב למה שכתוב כאן, המבט שאדם צריך שיהיה לו לפי התורה, שיתחיל מלמטה, מהמקום הכי נמוך.

מה שמגיע לך לאכול מצד האמת - "פת במלח". לא יותר מזה. ואם ברוך השם אכלת יותר מזה, אתה במצב נפלא. ומצד האמת מה שמגיע לך, זה - "מים במשורה". ברוך השם יש לך נס קפה וסודה. ובכלל, אתה אמור לישון על הרצפה - "ועל הארץ תישן". וברוך השם שישנת היום על מיטה. "וחיי צער תחיה" - מצד האמת אתה אמור לחיות בצער, והנה אתה בשיעור תורה, יש מה לאכול...

אם תיקחו איתכם לכל מקום את המבט הזה, תתחילו להגיד תודה רבה על מה שיש לכם, ויהיה לכם "אשריך וטוב לך", ולעולם לא תתלוננו.

למשל, יהודי אחד ציפה שהבן הגדול שלו יהיה רואה חשבון, השני עורך דין, השלישי מנהל מחלקה בהדסה. היה בטוח שהילדים שלו יהיו מוצלחים. אך כידוע כאשר אבא לוחץ לכיוון מסוים, יוצא לו הפוך. ומה קרה בסוף? הבן הגדול פתח חנות למוצרים חד פעמיים, השני, מחלק ביצים למשפחות נזקקות. והשלישי, אחראי ב'שפע' על העגלות. והבנאדם הזה מסתובב עצבני: איזה ילדים? זה נקרא הצלחה? אפשר לשמוע הורים שכל היום רק מדברים כמה הילדים של השכן מוצלחים. ומה עם הילדים שלך? למת אתה לא אומר כך על הילדים שלך, כי הוא ציפה. הסתכל מלמעלה. אבל אילו הוא היה קורא את העלון הנפלא הזה השבוע והיה זוכה להסתכל מלמטה... הוא היה אומר לעצמו: אדוני היקר, דע לך שמצד האמת כל הילדים בכלל לא היו צריכים להיות פה. היו צריכים להיות במקום שעדיף לא להגיד. ברוך השם הבן הגדול שומר מצוות, חי עם אשתו בשלום בית, ישתבח שמו על מה שיש. כולם בריאים ושלמים. תגיד תודה רבה ותפסיק להתלונן.

הוא מתחיל לספר לה סיפור אחד, נרדמה באמצע. היא שואלת אותו 'אולי נצא לסיבוב', אבל התכנית היא לשבת שעה וחצי ואחר כך טיול. לא נורא, בוא נתחיל עם הטיול. הם לא מצאו גינה ליד הבית, והיא אמרה לו "לא נעים לי לדבר תוך כדי הליכה, בוא נדבר בבית"...

מבחינתו, זה לא כמו הזוג ההוא שהם מוצלחים, אי אפשר לדבר איתה שיחות עמוקות, שיחות נפש, רק מעניין אותה דיבורים על בגדים. מבחינתו, הוא לא הצליח. לא קיבלתי את האישה הנכספת.

עבר זמן ונולדו לו ילדים, כבר יש לו ששה ילדים, הוא נכנס הביתה, וכל האורות דלוקים. פתאום הוא שומע בום, הכדור עף על החלון, כבר שמונה וחצי, מקלחות לא, ארוחת ערב לא, שיעורי בית לא. הילדים אומרים

אדוני היקר, דע לך שמצד האמת כל הילדים בכלל לא היו צריכים להיות פה. היו צריכים להיות במקום שעדיף לא להגיד. ברוך השם הבן הגדול שומר מצוות, חי עם אשתו בשלום בית, ישתבח שמו על מה שיש. כולם בריאים ושלמים. תגיד תודה רבה ותפסיק להתלונן.

לו: איך נתקלח? מתקלחים אחרי המשחק, לא לפני. הוא אומר, יואו איפה נפלת, גם בחינוך הילדים הוא רואה שהוא על הפנים.

עכשיו לפחות חשב 'שיהיה לי דירה', לקח משכנתא ל-25 שנה, הגיע לדירת 4 חדרים. הוא אומר לעצמו, למה כבר הגעתי אחרי 25 שנה? יש לי רק 4 חדרים? ההוא יש לו 3 דירות. לא הצלחתי בכלום בחיים האלה.

לא באשה, לא עם הילדים, ו-25 שנה משלם משכנתא על 4 חדרים, אלה חיים אלה? זוהי הסתכלות, של אדם הרואה את החיים מלמעלה, ואז הוא רוצה אותם מלמטה...

תראה מה יש לשמוח במצב שלך

אבל יש הסתכלות נוספת על החיים, והיא: מלמטה למעלה. להסתכל על המקומות הנמוכים, לא להתחיל מלמעלה.

לדוגמה, באותו ערב שהוא שמע על אותו זוג יושבים וקוראים ספרים, הוא גם שמע שיש בשכונה משפחה שה' ישמור, כל ערב יש בלגן, צעקות, צרחות, אין מצב ששניהם ישנים בבית. או אחד במדרגת והיא ברוב, או שהיא במדרגת והוא באשפוז או בחיק הטבע. אוי מה שהולך שם... בלגן וזוועה. הם רק רבים כל היום והלילה. הוא רשם לעצמו בראש, שבעצם מצד הטבע

כיצד נראים החיים מלמעלה למטה

ישנן שתי הסתכלויות על החיים: "מלמעלה למטה" ו"מלמטה למעלה". ונסביר מיד את הכוונה.

רוב העולם מסתכלים מלמעלה למטה. יש לו בראש תסריט, שהוא חושב שכך נראים חיים נורמליים. למשל, סיפרו לו על זוג הגרים בשכונה, הם ב"ה מסתדרים יפה, מדברים יפה אחד לשני, אף פעם לא מרימים קול. כל ערב יושבים כשעה על קפה ועוגה, ומעלים נושא חדש, וכל יום לומדים חצי שעה הלכות ומוסר, ואחרי זה עושים סיבוב 20 דקות בגינה ליד הבית, יושבים תחת עץ, כשהם מרגישים שהתעייפו, חוזרים הביתה לישון. הבן אדם רשם לעצמו, בלי לשים לב, שזו הצלחה. כעת זה מה שנמצא במח שלו! ערב אחר, הוא התארז אצל חבר, והוא שם לב שמאוד

שקט, הוא שאל בעדינות את בני הזוג, האם יש להם ילדים, הם אומרים לו: 'בטח, עכשיו 8, ואצלנו ב-7:30 כל הילדים נרדמים, אחרי מקלחת וארוחת ערב, יש פה מקהלה של שמע ישראל, אין מצב שאחד יעלה טון או יצעק, חיבוק נשיקה ולישון'. הבעל רשם לעצמו בראש, סוד ההצלחה בחינוך ילדים, 7:30 כל הילדים רדומים!

ערב אחד הוא היה במקום נוסף, כשדפק בדלת פתח לו אחד הילדים, "איפה אבא?" והילד עונה "אבא לא בבית, הוא בדירה השניה". אה, יש לכם עוד דירה? לא, יש לנו 3 דירות. אחת ליום-חול, אחת לשבת, ואחת לפסח. אז אבא מארגן את הדירה לשבת. בלי עין הרע לא ידעתי. רשם לעצמו, מה נקרא הצלחה, שלשה דירות.

ומה עכשיו? למחרת הוא פונה לאשתו הוא פונה לאשתו ואומר, 'אני רוצה שאנחנו נשב כל ערב שעה וחצי עם ספר ונדבר'. אשתו אחרי רבע שעה מתחילה לפהק. 'נראה לי חומר כבד, הלכות לשון הרע, רכילות, אין משהו יותר מעניין? ניסה להחליף לה ספר. ראשית חכמה. אומרת לו אין משהו יותר קליל? ניסה ערב, שניים לדבר עם אשתו, אין עם מי לדבר. תעשה לי טובה, הספרים האלה לא מדברים אלי, ספר לי סיפורי צדיקים.

בחסות
מוניות ברדיטשוב
הנהלת חרות

שירות אדיב ומריר
1700-700-622

לקבלת העלון ולצפייה בשיעורים במייל

שלחו אלינו בקשת הצטרפות

Derech.alon@gmail.com

רחוב חבצלת 330 יבנה
בשעה 20:30
בית הכנסת נצח ישראל
יום משיח' לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק
בשעה 18:00
בית הכנסת אחוזת מרדכי
יום שלישי לגברים בלבד

הנכם מוזמנים לשמוע
ולתהזקק כל שבוע

איזה ברית יש לנו עם המלח

ליסוד הנפלא הזה שפתחנו בו הגענו בזכות ה"מלח" שמופיע בפרשתנו:

"ולא תִשְׁבֵּית מֶלַח בְּרִית אֶלְקִיךָ... עַל פֶּלַח קָרְבָּנְךָ תִּקְרֶיב מֶלַח". הצטוונו בפרשתנו להשים מלח על כל קורבן, ולכאורה, צריכים אנו להבין מה עניינו של המלח אצל הקרבן? בכלל בעניין נתינת המלח בקרבנות כותב הרמב"ן, שיש בו סוד נשגב.

ויותר מכך: ההדגשה של "מֶלַח בְּרִית אֶלְקִיךָ", צריכה גם היא להבנה, כי מה יש במלח שהוא הברית והקשר שלנו עם השם, וכי הדבר החשוב בקרבן זה המלח? זה פלא עצום!

בספר החינוך כתוב שיש למלח שתי תכונות בסיסיות: א. כל תבשיל בלי מלח לא יערב לאיש, לא טעמו ולא ריחו. (כי) המלח הוא הראש לכל התבלינים. וצריך להבין במה זכה המלח שה' פירגן לו ועשה אותו ראש? למח לא הכורכים או החוויג'...

ב. המלח מקיים כל דבר ומציל מן ההפסד ומהריקבון. עד שיצרו את המקררים היו שומרים על הבשר שלא יסריח על ידי מלח, וכך לא קרה לו כלום. שאלתנו היא, מאיפה באה העוצמה הזו למלח.

הגמרא מספרת במסכת כתובות: מעשה ברבן יוחנן בן זכאי שהיה רוכב על החמור וראה ריבה אחת מלקטת שעורים מבין גללים של בהמתם של ערבים. כשראתה אותו, נתעטפה בשערה ואמרה לו רבי פרנסני, תן לי משהו לאכול. אמר לה בתי בת מי את, אמרה לו בתו של נקדימון בן גוריון. נקדימון היה המיליארדר של ירושלים. אמר לה אבא שלך היה מיליונר 'ממון של בית אביך להיכן הלך', אמרה לו "מלח ממון חסר". רש"י במקום מפרש, שהדבר ששומר על הממון זה צדקה, אבא שלה לא נתן מספיק צדקה לפי כוחו.

כעת נבאר בעזרת השם מה פירושה של המילים "מלח ממון חסר". אבל בשל כך נצטרך לעצור לרגע ולהתחיל מההתחלה.

חייבים קצת מלח בחיים...

את תהליך ייצור המלח כותב רש"י במס' כתובות, שהיו עושים חריצים ליד הים, בכדי שהמים ייכנסו ויתאספו שם, והחמה מיבשתם. השמש יוקדת, המים מתאדים, ולמטה נשאר המלח. **בעלי המוסר** אומרים בזה דבר נפלא: שמש מסמלת את ההצלחה, היא סמל של כוח, אנרגיה עצומה, השמש מחממת את המים למטה. המים מסמלים את האנשים שחיים פה למטה. לפעמים רוב המים עולים לכיוון השמש, האדם מצליח לעלות להצלחה. קם בנץ, יש לו שלום בית. הרבה פעמים אדם זוכה שהולך לו בלימוד, בפרנסה ובחינוך הילדים. אבל ישנם מצבים שהם כמו מלח, שהאדם לא מצליח להתרומם, הוא נשאר למטה. 'היום נפלתי בכעס, בעצבות, לא הצלחתי לקום תפילה בזמן'. ים המלח, זה המקום הכי נמוך בעולם. וזה מה שהמלח מסמל לנו: את המקומות הנמוכים.

אבל כמו שהתחלנו בתחילת השיחה, יש כאלה שמתחילים מלמעלה, שואלים אותו אם אפשר להזמין אותו להרצה? הוא לא מוכן לבוא אם אין שם 500 אנשים, משתדלים להשיג מכאן ומשם, בסוף הגיעו 350, הוא נשבר, אין תזוזה ומצלמות או לוויינים, והוא לא משודר בכל העולם. מרוב בלבול הוא מדבר לא לעניין ומתחיל לשעמם, כמה נרדמו לו באמצע. רק הוא סיים את השיחה, והוא מחליט שלכאן הוא לעולם לא חוזר. כזה ערב עוד לא היה לי, על הפנים. רק 350 איש, חמש נרדמו, לא מגיע לפה יותר, לא רציני. ומה עם אותם 345 אנשים שכן הקשיבו? זה כלום בשבילו כי הוא ציפה ל-500. אצל הרב שטיינמן זצ"ל הכל התחיל הפוך, כשהוא נכנס למסור שיחה, היה אווז העיקר שלא זרקו אותי. רק לשם אני הולך לדרוש. כשאתה מסתכל מלמטה, הכל בסדר.

הבעיות שלנו מתחילות כשהסתכלות מתחילה מלמעלה, אז לא מרוצים מהחיים.

עכשיו אנו מבינים את הסוד הנשגב שיש במלח.

אומרת בתו של נקדימון בן גוריון, "מלח ממון חסר". אבא שלי היה לו הרבה כסף, אבל לא היה לו מלח. מה שומר עליך? כמה שתהיה יותר קטן, יותר נמוך, תזכה לשמירה של ה' כי המלח הוא זה ששומר מן ההפסד והריקבון.

וואה, זהו יסוד ענק לשלום בית. "מלח ממון חסר". יש לך מה לענות, אבל בשביל מה לענות? הכי כדאי להיות נמוך!

לווייתן מלוח לצדיקים

לסיום והשלמת העניין, נביא כאן מדרש מחז"ל שכאשר ברא הקב"ה את התנינים הגדולים, את הלווייתן, ברא אותו ואת אשתו. אך כיוון שהיו גדולים, ראה שאין העולם מתקיים, מה עשה, הרג את הנקבה ומלח אותה ושמר אותה לצדיקים לעתיד לבוא.

כעת אנו מבינים מדוע הקב"ה לקח את הלווייתן הנקבה ומלח אותה לצדיקים לעתיד לבוא. בביאור העניין אומר ה'קדושת לוי', שמי שיהיה מקושר לבורא עולם, יזכה ליהנות מהלווייתן, מלשון "עתה ילווה אלי אישי". הוא יזכה ליהנות מסעודת הצדיקים לעתיד לבוא. ומה זה 'זמלחה'? מי יזכה ליהנות מסעודת הלווייתן? **מי שיש לו מלח!** בסעודה יהיה הרבה מלח, תלוי כמה היית נמוך בחיים שלך, לא כמה היית גדול.

הקב"ה משפיל גאים עדי ארץ. מגביה שפלים עד מרום. אם אתה שפל, יורדים עליך, רומסים אותך, אבל הקב"ה מגביה אותך. מי שחיפש להיות גדול נפל, תחפש להיות קטן, תברח ממחלוקת, ואם נזכה ללכת בדרך הזו, נזכה גם אנחנו לכל האוצרות האמתיים והנצחיים, אמן כן יהי רצון.

אומרת התורה על כל קרבן תקריב מלח. אם אתה רוצה להתקרב לבורא עולם, שים מלח - תזכור את המקומות הנמוכים שלך, את המצבים שלא הצלחת להתרומם בהם, כמו אותם מים שהתאדו, אלא היית כמו המלח שרובץ למטה. אם אתה רוצה להתקרב לאבא, תבוא עם המקומות הכי נמוכים שלך. תזכור תמיד כמה אתה נמוך, קטן. מי אני בכלל.

אנשים אוהבים יותר לזכור את המצבים של ההצלחה והשגשוג, כי שם אתה גדול. אומר **הספורנו**, שהדבר הכי חשוב בקרבן, זה ההבנה הזאת: אבא, נכון הבאתי שור לבית המקדש, אדם יכול להקריב שור ולצאת בעל גאוה. אומרת לנו התורה, תשים עליו מלח, אל תתבלבל, תבוא עם המלח שלך, עם המקום הכי נמוך שלך. כי כשאתה מביא שור, ואתה אומר, ה' אני שפל ביותר. אז אם כן מהו השור הזה? זה הרחמים שלך. "שִׁפְךָ בּוֹז עַל נְדִיבִים וַיִּתְּעַם בְּתוֹךְ לֹא דָרָךְ... אדם נדיב, קונה עליית שביעי, או מפטיר, ועולה לתורה. מה מגיע לו? יישר כח או בוז? למען האמת לא סתם בוז, אלא גם מתעה אותם. כי אם אתה אווז שאתה הנדיב, בוז לך. כי זוהי גאוה. אז מה לעשות בכדי שלא אשכח מה אני? העצה לזה תביא מלח!

לכן בכל פעם בסעודה, שמים מלח על השולחן. יש לזה מקור בתוספות בברכות (מ): רבי מנחם היה מדקדק מאוד להביא מלח על השולחן. וזה על פי המדרש, שכאשר ישראל יושבים על השולחן וממתנינים זה לזה עד שיטלו ידיהם, והן בלא מצוות, והשטן מקטרג עליהם. אומר התוספות "וברית מלח מגן עליהם". המלח שיש על השולחן מגן עליהם מקטרונו של השטן.

גם על החלות בשבת שמים קודם כל מלח, כי כשאתם אוכל הוא יכול להגיע ל'וישמך ישורון ויבעט'. אל תשכח לשים 'מלח' על השולחן, שהמלח יזכיר לך, הלו הלו, תהיה נמוך כמו שהמלח נמוך ולא עולה עם המים שהתאדו. גם אתה תישאר למטה, אל תתבלבל. לכן המנהג כפי שנפסק להלכה בשלחן ערוך (סימן תנ"ה), שבלייל הסדר לא צריך מלח, הסיבה לכך כי: **הא לחמא עניא**. אתה אוכל לחם עוני, הלחם עצמו כבר מזכיר את השפלות שלך, ולא צריך מלח. כי כל מטרת המלח להזכיר שאתה נמוך.

עכשיו נבין למה המלח הוא ראש לתבלינים והוא זה שנותן את הטעם. התשובה לכך היא, שכמה שהאדם יהיה יותר נמוך, החיים שלו ייראו הרבה יותר טובים.

העיקר שלא זרקו אותי מכל המדרגות...

שמעתי סיפור מפעם על הרב שטיינמן זצ"ל, שכאשר היה חוזר מדרשות, עוד כשאשתו הייתה בחיים, ונכדו היה מלווה אותו. פעם שאלה הסבתא את הנכד, איך היתה השיחה של סבא? אמר למה את שואלת אותי, תשאל את סבא. היא ענתה לו, את סבא אי אפשר לשאול בכלל. למה? כי כל פעם שאני שואלת אותו, הוא אומר לי, העיקר שלא זרקו אותי מכל המדרגות... בדיוק זו הנקודה, לראות הכל מלמטה!!

ניצוצות של אור

כלי מיוחד להנצל ממידת הכעס

"כל משברייך וגלייך עלי עברו", (תהלים מ"ב ח'). עוברים על האדם משברים בילדות, ואז עדיין אין לו את הכלים המספיקים להתמודד איתם, ולרוב הוא מדחיק אותם בתוכו, או מפתח סוג התנהגות מסוים, כגון סגירות ומופנמות, אך בשעת לחץ או כעס - יש לו תגובות קשות של התפרצות. וזה מעיד, על זה שהוא נושא בתוכו משקעים של שנים. העצה לך, לבקש מה' באופן כללי: "זכני ללמוד מכל מה שעברתי

יאספני", (שם כ"ז י').

מציאות האדם

"סלח לנו אבינו כי חטאנו, מחול לנו מלכנו כי פשענו", (תפילת שמונה עשרה). אנו חוזרים על כך שלש פעמים ביום, לזכור שזו מציאותנו מצד עצמנו, וכל הטוב שבנו הינו גילוי שכונה ורחמי ה' יתברך.

בחיים, את מה שאתה רוצה שאלמד". ובאופן פרטי, כל מעבר שזוכר שהיה לו מילדותו, לא יעלים עין ממנו, אלא יעשה אותו "עבודה": "ה'! זכני ללמוד שהכאב שעברתי בילדותי, זה לא מאבא או מאימא או אדם אחר, אלא זה היית אתה, שרצית ולמד אותי דרכו את התלות שלי רק בך, ושאיני לי אחד בעולם, רק רחמיך". כי אבי ואמי עזבוני - וה'

"ואלה יעמדו על הברכה"

"זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשותפינו הנאמנים ומפיצי העלון וב"ב זכות הבעש"ט ור' אשר תגן עליהם אכ"ר"

להצלחת נהוואי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני להצלחת משה' כהן, משה' לוי אברהם, משה' תמס, שי בן רחל | לעילוי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוליסה, ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה.

המשמיץ צודק!

מעשה ביהודי שהוציא על רבי אשר זצ"ל שם רע. לרבי גדליה קניג שהיה מעריץ מושבע וידיד נפש של רבי אשר, חרה הדבר עד למאוד. ר' גדליה קניג רצה לתבוע את האיש לבית דין בגלל הוצאת שם רע על ר' אשר. אמר לו ר' אשר "אינני מסכים. כל מה שהוא אומר עליי זה נכון. אז על מה תתבע אותי? הרי הוא צודק!"

גדהם רבי גדליה ושאל את רבי אשר "אתה מודה שעברת את העבירות שפלוגי מעלל עליך?"

אמר לו רבי אשר "ואם הרבוננו של עולם ריחם עלי ושמר עלי שלא אחטא, אז פלוגי לא צודק?"

כאן רואים איך שרבי אשר לא סתם דיבר דיבורים בעבודה, בעוד שהוא אינו מקיים את דבריו. מה שהוא דיבר נבע מתוך תוכו. מפנימיותו. הרעיון הזה הוא מהלך ידוע של ר' אשר, שהאדם מצד עצמו, מצד טבעו, מוכן לחטוא בכל עבירה, אלא שהשם יתברך שומר עליו ושולח לו סיבה לא לחטוא. כאן, בסיפור זה התגלה איך שהוא חי את תורתו וזו בשבילו תורת חיים כפשוטה. פלוגי שמעליל עליו שקרים וכזבים צודק, ומדוע? כיון שאם בעצם הייתי יכול לחטוא ולעשות את כל העבירות שהמעליל אמר, זה נחשב לי כאילו עשיתי את העבירה. אלא מאי, הרי לא עשיתי זאת בפועל? זה בגלל שהקדוש ברוך הוא ריחם עלי ולא נתן לי. אבל מצדי ומצד טבעי הייתי יכול לעשות, ואם כך צודק המשמיץ!...

מעט מן האור

אשת חיל

וקינאתי לנגדי תמיד!

למלחמה, אז התחלתי לעבוד, כמו ששמעתי מהרב שליט"א, שלב ראשון - להתחבר למציאות שלי לא היה קשה לי להתחבר לשפלות, הודיתי. מה לא ברור? אני קנאית, הנה את רואה, רק היא פתחה את החלון וכבר פרץ של קנאה זרם בעורקייך.

שלב שני - להעלות את הקנאה, השם, אתה מסתתר בתוך הקנאה שלי, אבא תציל אותי ממנה, היא מכלה אותי, דמעות רבות זלגו שם בעבודה הזו והרגשתי שאט אט הן מכבות את האש שבערה בקרבי, אט אט הן משככות את הכאב, המשכתי בתפילה.

שאזכה ללמוד מהקנאה שלי את קנאת ה'. שאזכה מהקנאה הגשמית הזו להגיע לקנאה רוחנית. שאזכה להיות קנאית לה' לתורה, למצוות. קנאה פירושה הרגשה למה לשני יש ולי אין. שאלתי את עצמי מה הקשר בין הקנאה שיש לי בשכנה היקרה, לקנאת ה'? כיצד אני אמורה ללמוד מזה את זה? הרי הם שתי סוגי קנאות, קנאה ב...וקנאה ל... במבט ראשון נראה כאילו אין קשר ביניהן שהרי כשאני מקנאת במישהי זה עקב חסרון שיש לי למשל שלשכנתי יש - בית פרטי, משרה מכובדת, ילדים גאים ומחונכים, ולי אין

אך כשאני מקנאת לה' זה מפני שאני מוצאת חסרון אצל הזולת - חוסר בצניעות, חסרון באמונה ?

אך אולי שתי הקנאות אחת הן הקנאה אצל השם פירושה למה לטומאה יש הצלחה ולקדושה אין. -

קנאת הקדושה בטומאה בכך שיש לה כזו הצלחה ושגשוג, הולך לה טוב לטומאה הזו היא הפילה חללים

החטא הראשון בעולם - קנאה. הנחש, שראה בכבודו של האדם הראשון, שהסב בגן עדן ומלאכי השרת צולים לו בשר ומצננים לו יין, הציץ בו הנחש והתקנא, הלך לחוה והאמינתו.

באחד הערבים, בעודי תולה כביסה, נפגשו עיניי בביתה המשופץ של שכנתי היקרה, חשוב לציין שזה לא היה שיפוץ רגיל, אלא כזה שאדריכלים ומעצבי פנים היו חלק ממנו. היא פתחה את מרפסת ביתה רחבת הידיים ופרשה בפני את פנים הבית. עיניי, שהמחזה הוציא אותן מחוריהן, מיד ירדו לסיוור מודרך... איזה כלי כסף, איזה רהיטים, איזו ספרייה... הכל בטוב כעם מעוצב ויוקרתי, ואני התפוצצתי מקנאה, יצאתי מחדר הכביסה לעבר פנים ביתי השכור, שלפתע היה נראה לי דל ומדולדל.

ומיד, כדי לכבות מעט מן האש שבערה בעצמותי פניתי לבעלי שיחי' ואמרתי לו "שומע? שומע? עברתי עכשיו על לא תחמוד! ואני מתפוצצת מקנאה", "במי?", נשאלתי, "בשכנה ממול, זאת ששיפצה" בעלי, שעדיין הקנאה בגדר מידה נסתרת בעבורו השתדל מאוד לנהל שיחת חברים מעודדת.

אחח, הקנאה! היא הקנאה עקשנית והרסנית, כך במשך מספר ימים הקנאה הביעה כל חלקה טובה שתוכי והעטיקה את מחשבתי.

מה לעשות איתה? חשבתי, אם לא תעבדי עליה, היא תעבוד עלייך. וההרגשה הזו באמת קשה כשאו, כל כך רצינית להשתחרר ממנה וידעתי עכשיו שהשם רוצה ממני עבודה על קנאה, ובלתי עבודה היא לא תירגע. כאבי הנפש והצער שקוננו בתוכי הכריחו אותי לצאת

רבים הם הקנאה שלנו, זו יכולה להיות קנאה לבעל, קנאה לגיטה, קנאה לכל מי שיש לו יתרון חומרי, חיפזני, שכלי, נפשי או רוחני שאני מוצאת בזולתי. למה לו יש ולי אין?

אך כדאי לי, שווה לי לעבוד על קנאה, כי אין לי חיים, זה מוציא אותי מהעולם העולם הפנימי שלי, הרגיעות והשלווה שלי. ודרך הבעל שם טוב המיוחדת מלמדת אותי איך להתמודד עם הרגשת הקנאה, איך להתחבר לקדושה ולעצמי.

שיטופים מפרי ידיה

רוצים לקבל 50 עלונים
עד הבית עם שליח
ולהפיץ בבית הכנסת או
בסביבתכם הקרובה?

חיגו אלינו 050-3739010

זה לא רק עלון זה דרך לחיים יפים יותר

"עם ישראל נתון ברעב ובצמא רוחני חסר הדרכה והכוונה חסר חום ויחס אישי ואין לך הצלה לדור יותר מדרך הבעש"ט בבחינת זאת עליית על כולנה"

מתוך מכתבו של הרב שליט"א